

“Büyük” Dünya Devletleri Kendi Konferanslarında  at şıyorlar Ama Size Karşı Birleşiyorlar, Ey Müslümanlar!

6 Temmuz 2005'te Britanya'da başlayan Sekiz San yi  lkesi [G8] Zirvesi'nin İskoçya'da düzenlenen toplantıları d n, 8 Temmuz 2005 Cuma günü sona erdi. Toplantılarının başlıca amacı; özellikle dünyanın önde gelen endüstriyel devletlerindeki sanâyi artıkları ve kaynaklanan  vre kirliliği ve temizlenmesine ilişkin Kyoto Protokolü meselesi ile Afrika ülkelerinden başlamak üzere fakir ülkelerin borçlarına ilişkin tartişmalar idi.

Konferans katılımcıları arasında, özellikle Amerika ile diğer devletler arasında  vre sorunlarına ilişkin olarak ve yine İngiltere ile Fransa arasında da, asıl amacı Avrupa Bütçesi'nin tartişılması ile Avrupa Anayasası hakkındaki Fransa ve Hollanda referandumlarının sonuçlarının değerlendirilmesi olan 16-17 Haziran 2005'te Brüksel'de düzenlenen Avrupa Birliği Zirvesi'ndeki anlaşmazlıklara ilişkin olarak çekişmelerin şiddetleneceği zaten baştan belliydi.

Bu iki zirveyi, G8 Zirvesi ile Avrupa Birliği Zirvesi'ni inceleyenler, bunların toplanma amaçları üzerinde herhangi bir anlaşmaya ulaşmadan sona erdiğini, bununla birlikte Müslümanların meselelerine “vurmak” üzerinde birleşmeleriyle sonuçlandığını kavrayacaktır. Bunların tafsil tı şöyledir:

1. Avrupa Birliği Zirvesi'nin Amacı: Belirttiğimiz gibi Avrupa Bütçesi'ni kararlaştırmak ve Fransa ile Hollanda'da yapılan referandumların sonuçlarını değerlendirmek idi.

Avrupa Bütçesi'ne gelince; Bir tarım ülkesi olmadığı, dolayısıyla ortak tarım politikasının tarım teşviklerinden yararlanmadığı için 1984'ten beri her yıl Avrupa Bütçesi'nden yıllık 4.6 milyar Euro miktarında aldığı geri ödemelerin azaltılmasını reddeden ve bunu, Avrupa Birliği'nin başta Fransa olmak üzere Almanya, İtalya, İspanya, Portekiz ve genişleme ihtiyacından dolayı Birliğe yeni d hil edilen Doğu Avrupa  lkeleri gibi Avrupa'nın tarımsal ülkelerindeki çiftçilere verdiği desteğin kaldırılması şartına bağlayan İngiltere ile diğerleri arasında şiddetli bir anlaşmazlık baş gösterdi. Bu anlaşmazlıklar, birçok Avrupa liderleri arasında dolaşan suçlamalarla da açığa  ıktı.

Birliğin dönem başkanlığını yapan Lüksenburg Başbakanı, Blair'i kendi görüşünde ısrar ederek zirvenin başarısızlığa  ğramasına yol açmakla suçladı. Nitekim zirve başkanı, meydana gelen krizin, Birliğin geniş ve büyük bir pazar haline gelmesini isteyenler ile ülkeleri arasında dayanışmanın bulunduğu siy s  bir varlık haline gelmesini isteyenler arasında olduğunu kavramıştı.

Yine Londra'daki Kraliyet Araştırmaları Enstitüsü'nden Avrupa politikaları uzmanı Nicholas Dagan, 01.06.2005'te el-Hayat'a verdiği demecinde bunu pekiştirerek şöyle diyordu: “*İngiliz halkı Birliği, bütünsel bir siy s  grup olarak değil ekonomik bir örgüt olarak algılamaktadır. Bu da bu konudaki Amerikan-İngiliz uyumunu sergilemektedir. Çünkü Washington, fiiliyatta Avrupa  lkeleriyle politik olarak tek tek  ğraşmayı tercih etmektedir ve Irak bunun en açık örneğidir.*”

Avrupa Birliği'ndeki anlaşmazlıklara ilişkin olarak Alman şans yesi'nin 19.06.2005'te Reuters'ta geçen açıklaması da bunu pekiştirmektedir: “*Bütün iř para ile al kalıdır ve mesele Avrupa Birliği mefhumu ve algısıdır. Bundan dolayı İngilizler, daha çok piyasa g  lerine bağımlı farklı bir Avrupa istemektedirler... Bunun örneğini arayanlar, onların sosyal modeline baksın.*”

Yine Chirac da Blair'i kastederek bazı ülkelerin bencilliğini eleştirip devlet teşviklerinin Avrupa'nın çıkarları  ğruna verildiğinden bahsetti. Alman şans yesi Schröder ise İngiltere ve Hollanda'yı zirvesinin başarısızlığa  ğramasının sorumluları olarak suçladı.

Buna karşılık İngiltere, kendi tutumunu savundu. Birlik bütçesinden İngiltere'ye sağlanan 4.6 milyar Euro tutarındaki geri ödemelerle verilmiş ayrıcalığın yeniden değerlendirilmesini reddetti ve bunu, Avrupa'nın tarımsal  lkelerinin İngiltere'nin tarım ülkesi olmadığı için faydalanamadığı tarım teşviklerinin kaldırılması şartına bağladı. Blair yaptığı açıklamada şöyle dedi: “*İngiliz ayrıcalığına bir son vermek istiyorsak, ayrıcalığın gerekçelerine de son vermek zorundayız. Bu, temeli başka bir hastalık olan bir hastalıktır.*” Ayrıca ortak tarım politikası nedeniyle, başta Fransa olmak üzere tarım ülkelerine ayrılan teşviklerin Avrupa Bütçesi'nin %40'ına denk olduğu hatırlattı.

Referandum meselesinin değerlendirilmesine ve diğer ülkelerdeki sonuçların iyileştirilmesi için devam ettirilmesine gelince; bu konuda bazı devletler, iyileştirme yerine İngiltere'nin yaptığı gibi referandumları dondurarak yada Portekiz, Danimarka, İsveç,  ek Cumhuriyeti ve Finlandiya'nın

yaptığı gibi erteleyerek inat etti. Dolayısıyla Avrupa Anayasası'nın önceden öngörülen 2006 sonu itibarıyla yürürlüğe girmesinin imkânsız olmasa da ne kadar zor olduğu kesinlik kazandı.

İşte böylece zirve toplantısı, toplanma maksadına ilişkin tüm alanlarda tam bir hezîmet oldu. Bazı taraflar arasındaki anlaşmazlıklar çok şiddetli boyutlara vardı. Fakat hepsi de Filistin meselesi konusunda ortak bir görüş ile birleştiler! Zirvenin sonuç bildirgesinde şu talepte bulunuldu: “*Filistin Otoritesi, eş-Şarm-uş Şeyh Zirvesi'nde söz verdiği gibi, şiddetin durdurulması için güvenlik alanında üzerine düşen tüm yükümlülükleri yerine getirmelidir... Filistin Otoritesi, 'terörizm' (!) ile savaşında kararlılık göstermelidir.*” Sanki yahudilere saldıranlar Filistinlilermiş gibi, sanki Filistin'i işgâl edenler ve halkına saldıranlar yahudiler değilmiş gibi, sanki gece-gündüz vahşi katliamlar işleyenler onlar değilmiş gibi, sanki yahudinin cürümleri insanları, hatta ağaçları ve taşları harap etmemiş gibi!..

2. G8 Zirvesi'nin Amacı: Kyoto Protokolü çerçevesinde çevresel konuları tartışmak ve borçlu ülkelerin borçlarının silinmesine yardım etmek idi.

Kyoto Protokolü'ne gelince; Kyoto Protokolü'ne ilişkin anlaşmazlıklar hâlen devam etmektedir. Diğer ülkelerin üzerinde yoğunlaştığı bu konuda Amerika, sera etkisi yapan zararlı gazların salınımını sınırlandırmak suretiyle “kirli” sanâyesini sınırlandırmak istememektedir. Zirvenin başkanlığını yapan İngiltere ise bir yandan bunu bir sorun olarak tutup diğer yandan da sorunu dindirmeye çalışarak, âdeti olduğu üzere onun kafasını karıştırmaktadır. Nitekim Blair, gelişmekte olan sanâyi devletlerinin CO₂ [Karbon di-Oksit] salınımını azaltmak için çalışmaları gerektiğine dâir bir görüş belirtti. Böylece özellikle Amerika iklim değişikliğine ilişkin devletlerarası müzâkerelere geri dönmeyi kabul etsin diye hâlihazırdaki büyük sanâyi devletlerinin işini kolaylaştırmaktadır. Bu da Blair'in meseleyi, kirlilik probleminin çözümünden gelişmekte olan sanâyi devletlerinin bu zararlı gazları azaltması gerektiği düşüncesine çevirdiği anlamına gelmektedir ki hem onların sanâyileri olumsuz yönde etkilensin hem de büyük devletlerin özellikle Amerika'nın, Kyoto Protokolü'nü onaylamayı kabul etmesi değil sadece tartışmayı kabul etmesi kolaylaşsın!

Fakirlik meselesine gelince; Alınan kararlar sadece fakir ülkelerin duygularını okşamak içindi. Fakat gerçekte onlar borçların silinmesini, Washington'da test edilip onaylanmış “reform”, “demokrasi”, “insan hakları” gibi değişik sloganlarla bu ülkelerdeki nüfuzlarının yerleşmesine bağlamışlardır. Bilindiği üzere onların bu ülkelere yardım etmeye hiç niyetleri yoktur. Onlar sildikleri her bir borca karşılık nüfuzları için bir kapı açılmasını istemektedirler. Dünya Bankası başkanı ile Devletlerarası Para Fonu, IMF'nin başkanı gibi şahsiyetler onların bu şerir niyetlerinin açık bir delilidir. Nitekim bu borçlar meselesi, bu şâibeli devletlerarası finans kurumlarının bir giriş kapısı haline getirilecektir.

Bu niyetler açık ve kesindir. Nitekim Bush, reform meselesini bir nüfuz kapısı olarak tanımlamıştır. Üstelik İngiltere ile Fransa arasındaki anlaşmazlıklar, hatta suçlamalar da apaçıktır. O kadar ki Fransa, İngiltere'nin Afrika ülkelerinin borçlarına yönelik faaliyetini düzmece ve aldatıcı bir faaliyet olarak değerlendirmiştir. Yani eğer İngiltere fakirliğin tedavisi ile uğraşacaksa, son dönemde Birliğe katılan fakir Doğu Avrupa ülkelerinin gelişime katkıda bulunmak üzere Avrupa Birliği Bütçesi'nden pay ayrılmaya başlanacaktır ki bu, İngiltere'nin birlik bütçesinden 1984'ten beri aldığı geri ödemelerden vazgeçmesini gerektirecektir.

G8 devletleri arasındaki anlaşmazlıklar da 40 milyar dolarlık borçların silinmesine karar vermelerinden sonra bile varlığını gösterdi. Bu defa da uygulama mekânizmasında birbirlerine düştüler. Paranın parçalı olarak sunulması için Amerika, âdeti olduğu üzere kendi koşullarını dikte ettiği çift-tarafli programlar koymayı tercih etti. Oysa Avrupalılar çok-tarafli mekânizmaya güvenmeye eğilim gösterdiler.

İşte böylece sanâyi devletleri arasında, zirvenin başlıca meseleleri üzerindeki anlaşmazlıklar olduğu gibi kaldı. Fakat hepsi de Müslümanların meselelerine “vurmak” üzerinde birleştiler! Sonuç bildirimlerinde, yahudilere karşı yapılan terör ile mücâdele dedikleri şeyde Filistin Otoritesi'ni desteklemek ve Filistin işgâlcisi yahudi varlığının meşruiyetini ikrar etmek üzerinde birleştiler. Yine Amerikan işgâli altındaki Irak Hükümeti'ni desteklemede de birleştiler. Ayrılma yada (iyimser bir tahmin ile) self-determinasyon ile sonuçlanacak Dârfur hakkındaki maksatlı çözümleri de desteklediler. Gerçek şu ki onların hep birden üzerinde birleştikleri tüm bu meseleler, Müslümanların maslahatlarını vurmaya yönelik meselelerdir!

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki sizler görüyorsunuz ki bu devletler, özellikle sömürgeci olup beldelerimize gözlerini dikenler her şeyde birbirlerine düşmektedirler ama size ve dîninize gelince tek yumruk halinde

birleşmektedirler. Bu da Müslümanların meselelerini krizler içinde, parçalanmış ve birbirinden kopuk tutmak, kendileri ve yahudiler için nüfuz bölgeleri haline getirmek ve böylece Müslümanların yeniden asla tek bir devlette tek bir Ümmet haline gelmemelerini sağlamak içindir ki o devlet, dünyayı hizâyâ getirecek, insanlara haklarını iade edecek ve tüm yeryüzüne hayrı yayacak olan **Râşidî Hilâfet Devleti**'dir.

Üstelik bu sömürgeci Kâfir devletler, özellikle Amerika ve İngiltere, İslam'a ve Müslümanlara karşı şiddetli bir kin beslemekte ve her fırsatta bu kin ve nefretlerini açığa vurmaktadırlar. Kalplerinde sakladıkları kin, nefret ve düşmanlıkları ise daha şiddetlidir! Ne zaman ki mesele İslam ve Müslümanlar hakkında olursa, hemen aralarındaki çatışma ve çekişmeleri unutuverirler. Yine G8 Zirvesi ile eş zamanlı olarak Londra'da meydana gelen patlamalar da İslam'a ve Müslümanlara yönelik nefret dolu Haçlı kindarlığını bir kez daha açığa çıkardı. O kadar ki Britanya'daki her bir Müslüman hatta Britanya vatandaşlığı bulunanlar bile "şüpheli" haline geldiler! Hatta bazı İngiliz kuruluşları, "Avrupa sokaklarından Müslümanların kovulması için bir Haçlı Savaşı ilan edilmesine yönelik" açık duyurular yapmaya başladılar. Ayrıca şer'î vecibeleri gereği Hicâb giyen kadınlar gibi ve sakallı erkekler gibi dindar görünümlü Müslüman erkeklere ve kadınlara karşı ve bazı mescidlere yönelik intikamcı şiddet eylemleri baş gösterdi.

07.07.2005 Perşembe günü meydana gelen saldırılardan hemen sonra ve henüz herhangi bir adli soruşturma başlatılmadan, hatta patlamaların türü, yerleştirilmiş bomba mı yoksa intihar tipi bomba mı olduğu belli olmadan önce Haçlıların azgın açıklamaları ortalıkta dolaşmaya başladı: Blair hemen "Batılı değerlere" atıfta bulunarak İslâmî değerlere alayla çatan bir açıklama yaptı. Diğerleri de İslam'ı "şer'î ve vahşi bir dîn" olarak tanımladılar! İşte tüm bunlar, İslam'a ve Müslümanlara duyulan azgın Haçlı nefretini göstermektedir. Bununla beraber onlar kendi kanlarından, milletlerinden olan çoğu azgının birçok patlamaların arkasında olduğunu ve onları asla kötü isimlerle anmadıklarını, suçu onların dinlerine, değerlerine veya hadâratlarına atmadıklarını, onlar için herhangi bir "uygunsuz" tanımlamada bulunmadıklarını ve konuşmalarını sadece o suçlu kişiler üzerinde sınırlandırdıklarını gâyet iyi bilmektedirler.

Ey Müslümanlar!

Buna rağmen bizler **Hizb-ut Tahrir** olarak mâsum insanların öldürülmesini câiz görmediğimiz gibi sıradan insanlara eziyet edilerek zarar verilmesini de câiz görmüyoruz. Bizler ordular arasında savaş meydanında gerçekleşen çarpışmalar ile şehirler içinde yapılan şiddet eylemlerini birbirinden ayırt ediyoruz. Nitekim ordular savaş meydanında ölürler ve öldürülürler ve Allah yolunda savaşan ordular Allah'ın yardımı ve zaferi ile desteklenirler. Oysa şehir içinde ve mâsum insanlara karşı şiddet eylemleri bundan bambaşkadır. Doğru da değildir, câiz de değildir. Üstelik İslam, savaşlarında ve hayırla fethettiği beldelerin insanlarına karşı yaptığı muâmelelerinde çok seçkin örneklikler sergilemiştir. Kudüs'ü Haçlılardan kurtardığı sıralarda Salâhuddîn el-Eyyubî'nin yaptıkları bunun nâdide bir şahididir. O, savaş meydanında muzaffer olup da Kudüs'e girdiğinde tek bir esirin kanını akıtmadı ve öldürmedi. Diğer taraftan Haçlılar, Kudüs'ün içinde hatta el-Mescid-il Aksâ içerisinde çok sayıda Müslümanı katletmişlerdi. O kadar ki tarihçilere göre kimi zaman akan kan diz boyuna ulaşmıştı. İşte İslam budur! Hadâratı ve değerleri budur! İşte Haçlılar da budur! Onların kindar hadâratları ve iğrenç değerleri de budur!

Buna rağmen bizler **Hizb-ut Tahrir** olarak, şehirlerdeki bu patlama eylemlerine karşı olduğumuzu söylüyor ve bunları câiz görmüyoruz ancak şunları soruyoruz:

Batı neden kendi mâsumlarının katledilmesine bir gözle ve Müslümanların katledilmesine başka bir gözle bakmaktadır? Yahudi varlığının, Amerika'nın, İngiltere'nin, Rusya'nın, Hinduların, Tayland'ın ve Filipinler'in saldırıları ve zulümleriyle gece ve gündüz boyunca Filistin'deki Müslümanlar neden katlediliyor, Irak'taki Müslümanlar neden katlediliyor, Afganistan'daki Müslümanlar neden katlediliyor, Çeçenistan'daki Müslümanlar neden katlediliyor, Keşmir'deki Müslümanlar neden katlediliyor, Tayland'ın Fetâmî'sindeki Müslümanlar neden katlediliyor, Filipinler'in Moro'sunda Müslümanlar neden katlediliyor ve her cinsten tâğutların elleriyle neden her tarafta kanları akıtılıyor? Neden bu mâsumların kâtilleri, G8 devletlerinin ilan ettiği gibi, katledilenlere karşısında nefs-i müdâfaa yapanlar olarak görülüyor da Amerikalılar, İngilizler, Yahudiler, Ruslar, Hindular ve diğerleri öldürülünce dünya ayağa kaldırılıp feryat-figân edilerek yaygaralar koparılıyor?

Ne diye bu Batılı Kâfirler ve Yahudiler, Müslümanlara karşı işledikleri katliamların Müslümanlar arasında şiddetli tepkilere yol açmayacağını umuyorlar? Nâmusları vahşice kirlettikleri, Kur'an'ı ve mukaddes mushafı aşığıldıkları, Müslümanların Filistin, Irak, Afganistan, Keşmir, Çeçenistan ve diğerleri gibi işgâl edilmiş beldelerinde birçok barbar cürümler işledikleri halde ne diye bunu

beklemiyorlar? Bunların birçok Müslümanda intikam hisleri oluşturup katliama katliam ile karşılık verebileceklerini ne diye beklemiyorlar? Ne diye bunu akıllarına getirmiyorlar?

Niçin Müslümanlara karşı giriştikleri saldırılarını durdurarak ve Müslümanları katletmeyi bırakarak sorunu çözmeye yanaşmıyorlar? Niçin sonuçlarına odaklanmadan ve etkin faktörleri gözardı etmeden bunlardan kurtulmak için sorunun asıl sebeplerini araştırmıyorlar?

Ey Müslümanlar!

Apaçık hakikat şu ki sömürgeci kâfirler kendi toplantılarında birçok konuda anlaşmazlığa düştükleri halde, mesele İslam'a ve ehline saldırmak olduğunda tek ses olarak birleşmekten vazgeçmezler. Her fırsatta kin ve düşmanlıklarını alenen göstermekten çekinmezler. Londra patlamalarından sonra meydana gelenler ile Bush, Blair, Putin, Chirak, Schröder ve Berlusconi'nin, hatta uzaklardan Japonya, Kanada ve Avustralya'nın açıklamaları, koro halinde İslam'a ve Müslümanlara karşı içlerinde gizledikleri kini nasıl da kustuklarını herkese gösterdi. Oysa henüz hakikatin ne olduğu belli olmamış, soruşturmadan henüz hiçbir sonuç alınamamıştı!

Biz, şehirlerde meydana gelen ve gelmeye devam eden patlamalar gibi şiddet eylemlerinin Kâfirlerin Müslümanlara saldırması problemini asla çözmeyeceğinin farkındayız, Ey Müslümanlar! Üstelik bu, doğru değildir ve şehirlerin içinde mâsum insanlara karşı yapılması hiçbir surette câiz değildir. Tüm sorunların tek çözümü **Râşidî Hilâfet**'tir. O ki Ümmeti Allah'ın bulunmasını arzuladığı mekâna; "İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı Ümmet" konumuna yükseltecek, ona mecdini ve izzetini iâde edecek, Müslümanların beldelerine uzanan her sömürgeci eli kesip atacak, İslam'ın ışıltısını muhâfaza edecek, Müslümanların ırzlarını ve mukaddesâtını koruyacak ve nihâyet fetih kapılarıyla adâletin önünü açıp yeryüzüne hayrı yayacaktır.

Hiç şüphesiz **Hizb-ut Tahrir**, işte bu yol üzerinde sebât etmektedir. Bu bakımdan şiddet eylemlerine başvurmadiğı gibi bunu doğru çözüm olarak değerlendirmemektedir. Mâsumların öldürülmesini ve sıradan insanların bulunduğu mekânlara zarar verilmesini câiz görmemektedir. Bununla birlikte büyük devletlerin Müslümanları katletmedeki, ırzlarına saldırmadaki ve mukaddesâtına hakâret etmedeki ısrarlarının, böylesi şiddetli tepkilerin ardındaki asıl faktör olduğunu görmektedir. Eğer bu "büyük" devletler bu tür eylemlere son vermek istiyorlarsa daha önce saydığımız sorular üzerinde dikkatlice düşünmek zorundadırlar. Ne var ki bu devletlere yapışmış "küstahlığın" onları sağlıklı düşünmekten ve doğru yöntemden uzaklaştıracığının da farkındayız.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki dünya çok muzdariptir. Lâkin büyük devletler çok daha muzdariptir. Üstelik ızdırabın sebebi de onlardır. Zira ancak ve sadece İslam, dünyaya liderlik etmeye, onu korumaya ve parçaları üzerinde hayrı yaymaya ehildir. Öyleyse tüm bunlar sizleri, **Râşidî Hilâfet Devleti**'ni kurarak İslâmî hayatı yeniden başlatmak üzere **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte samimiyet ve ciddiyet ile çalışmaya sevk etsin, Ey Müslümanlar!

İşte bu, kendisiyle uyarılınsınlar ve

Allah'ın ancak bir tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri de iyice düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara (gönderilmiş) bir bildiridir. ^(İbrâhim 52)

Hizb-ut Tahrir

H. 03 Cumâdâ el-Âhira 1426
M. 09 Temmuz 2005